

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 83/04-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. F. M., B., vo veci porušenia základného páva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I, vo veci vedenej pod sp. zn. E 817/97 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 14/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. F. M. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2004 doručená „opakovaná sťažnosť na priet'ahy v konaní“ podaná JUDr. F. M, bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. E 817/97 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 14/03.

2. Sťažovateľ žiadal „... podľa Čl. 127 ods. 3 – pre viac ako 6 ročný priesťah v cit. veci – mi (mu) priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 30.000,- Sk“ a ustanoviť mu na konanie pred ústavným súdom právneho zástupcu.

II.

Z obsahu predmetnej „opakovanej“ sťažnosti a k nej pripojených písomností, ako aj z nižšie označených súdnych spisov ústavného súdu zistil ústavný súd nasledovný relevantný skutkový a právny stav.

1. Dôvodom nespokojnosti sťažovateľa s postupom menovaných všeobecných súdov je skutočnosť, že mu dosiaľ nebola vyplatená odmena „titulom trov odvolacieho konania“ priznaná krajským súdom vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 19 C 38/96 za právne zastupovanie oprávnených Mgr. G. H. a Mgr. G. H. zo S. proti povinným M. K. a D. K. z B. v spore o zaplatenie požadovanej istiny s príslušenstvom.

2. Zaplatenia odmeny pre svojho právneho zástupcu (sťažovateľa) sa domáhali oprávnení návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia podaným na okresnom súde 30. októbra 1997. Vec bola vedená pod sp. zn. E 817/97 a právoplatne skončená 20. apríla 2001 uznesením o zastavení už nariadeného výkonu rozhodnutia.

3. Sťažovateľ podal 29. novembra 2000 na okresnom súde proti povinnému M. K. návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia „na uspokojenie pohľadávky oprávneného...“, ktorý sa týka skutočností totožných s vecou vedenom pod sp. zn. E 817/97. Konanie o tomto návrhu je na okresnom súde vedené pod sp. zn. E 1381/00.

V predmetnej veci bolo vydané sťažovateľom napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 14 CoE 14/03-20 z 31. marca 2003 (doručené okresnému súde 25. apríla 2003 a sťažovateľovi 2. júna 2003), o potvrdení uznesenie okresného súdu zo 4. júla 2002

č. k. E 1381/00-11, ktorým bol výkon rozhodnutia vyhlásený za neprípustný. Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie skutočnosťou, že právny zástupca účastníkov konania nemá procesné postavenie „*účastníkov konania s právom podať návrh na výkon rozhodnutia vo svojom mene, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu uložilo vykonateľné rozhodnutie*“. V pokračujúcom konaní okresný súd 3. júla 2003 rozhodol o zastavení výkonu rozhodnutia. Proti tomuto rozhodnutiu podali oprávnení Mgr. G. H. a Mgr. G. H., obaja zastúpení sťažovateľom odvolanie 15. júla 2003, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté... (ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že predmetná vec ešte nie je právoplatne skončená).

4. Pôvodná sťažnosť zo 4. januára 2002 podaná sťažovateľom na prietahy v konaní okresného súdu vo veci sp. zn. E 817/97 bola odmietnutá uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 5/02 z 31. januára 2002 pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (absencia právneho zastúpenia).

5. Ďalšia „opakovaná“ sťažnosť zo 14. februára 2002 v tej istej veci bola odmietnutá uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 37/02 z 21. marca 2002 taktiež z vyššie uvedeného dôvodu.

6. Následnou „opakovanou sťažnosťou“ z 24. februára 2003 namietal sťažovateľ prietahy v konaniach vedených na okresnom súde pod sp. zn. E 817/97 a sp. zn. E 1381/00. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 204/03-16 z 19. novembra 2003 túto sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 817/97 odmietol, ako oneskorene podanú a v časti namietajúcej porušenie označeného základného práva postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. E 1381/00 odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd poukázal „... na záväzné právne stanovisko Krajského súdu v Bratislave zaujaté v jeho uznesení z 31. marca 2003 č. k. 14 CoE 14/03-20, podľa ktorého bolo v podstate od začiatku napadnutého konania neprípustné, aby sťažovateľ bol v konaní sp. zn. E 1381/00 účastníkom konania.

Článok 48 ods. 2 v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02, II. ÚS 10/01). Sťažovateľa podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 CoE 14/03-20 nemožno však považovať za účastníka konania, ktorý by bol z hľadiska cit. článku ústavy priamo dotknutý postupom okresného súdu. Z týchto dôvodov pre nedostatok priamej súvislosti medzi namietaným postupom okresného súdu a označeným základným právom ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 10/02, I. ÚS 93/03)“.

Toto uznesenie ústavného súdu bolo doručené sťažovateľovi a aj okresnému súdu 12. decembra 2003.

7. Poslednou sťažnosťou podanou sťažovateľom ústavnému súdu v predmetnej veci je jeho sťažnosť z 13. apríla 2003, ktorou namietal porušenie označeného základného práva postupom okresného súdu v už označených konaniach (t. j. sp. zn. E 817/97 a sp. zn. E 1381/00, v rámci ktorého o odvolaní konal krajský súd pod sp. zn. 14 CoE 14/03).

8. Podľa informácie krajského súdu sp. zn. Spr 2051/03 z 8. septembra 2003 adresovanej sťažovateľovi (príloha k sťažnosti vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 204/03) podal sťažovateľ „... ako zástupca oprávnených voči povinnému M. K. ...“ okresnému súdu nový návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorý bol „... zaevidovaný dňa 13. 06. 2003 pod sp. zn. E 1858/03“.

III.

1. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú

porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, kto práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

2. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ návrh spĺňa zákonom ustanovené podmienky, ústavný súd podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodne o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

3. Predmetom sťažnosti je sťažovateľove tvrdenie, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. E 817/97 a krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 14/03 (ktoré ako odvolacie konanie nadväzovalo na konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. E 1381/00) porušili ním označené základné právo.

3.1. Podľa názoru ústavného súdu treba podanú sťažnosť v časti namietajúcej porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. E 817/97 považovať za neprípustnú.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu podmienky konania boli splnené.

Keďže ústavný súd v konaní o predchádzajúcej vecne totožnej sťažovateľovej sťažnosti (pozri bod 6 II. časti tohoto odôvodnenia) rozhodol už citovaným uznesením (č. k. I. ÚS 204/03-16 z 19. novembra 2003) a sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne nové podstatné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu právnych záverov ústavného súdu odôvodňujúcich jeho rozhodnutie (pokiaľ ide o včasnosť podania sťažnosti), ústavný súd v rámci predbežného prerokovania kvalifikoval sťažnosti v tejto časti, ako vec o ktorej ústavný súd už rozhodol a o ktorej ďalšie konanie na ústavnom súde nie je v zmysle ustanovenia § 24a zákona o ústavnom súde prípustné.

3.2. Sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 14/03 je podľa názoru ústavného súdu podaná zjavne neoprávnenou osobou. Posudzované odvolacie konanie na krajskom súde bolo vyvolané podaním odvolania, ktoré podali oprávnení (pozri bod 3 II. časti tohto

rozhodnutia) zastúpení sťažovateľom. Sťažovateľ vystupoval v tomto konaní ako právny zástupca oprávnených a nebol teda účastníkom predmetného konania. Nemá teda procesnú legitimáciu domáhať sa vlastným návrhom pred ústavným súdom porušenia označeného základného práva, lebo toto právo patrí účastníkom konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde predmetnú sťažnosť odmietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, jednak pre jej neprípustnosť (proti okresnému súdu) a jednak z dôvodu jej podania zjavne neoprávnenou osobou (proti krajskému súdu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2004